VERANDER JE LEVEN, VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

22e jaargang – nummer 10

DE HOBBIT-SPIEGEL
In welke spiegel kijk jij?

De beloning van geloof
Zien of geloven?

De wil om te leven
Hulp in tijd van nood

Een gerust gemoed
Zet je zorgen aan de kant

Actief

copyright 2021 Aurora Productions A.G.
Alle rechten voorbehouden
Vertaald door:
Koos en Maria Stenger
Lay-out en ontwerp:
Koos Stenger en
Gentian Suci

www.actiefonline.org
actiefonline@gmail.com

Bijbeltekst is afkomstig uit:
Het Boek (Copyright 1988),
tenzij anders wordt vermeld.

Inhoud

3 *Als je het mij vraagt*
4 *Hoe eet je een bizon?*
6 *Reden tot feestvieren*
11 *Volmaakte vrede*
12 *De hobbitspiegel*
14 *De beloning van geloof*
16 *De Dinara beklimmen*
18 *Overwinning in deze tijd*
20 *De wil om te leven*
23 *Een rustig gemoed*
25 *Om over na te denken*
26 *Mijn liefde voor jou*

Maak u nergens zorgen over, maar bid voor alles en vraag God wat u nodig hebt, dankbaar voor alles wat Hij doet. Dan zult u de vrede van God ervaren, een vrede die ons menselijk besef te boven gaat en die de wacht houdt over uw hart en gedachten, omdat u in Christus Jezus bent.

-Filippenzen 4:6-7

Winnaars

Als kind vond ik het verschrikkelijk als ik verloor bij een spel. Ik kon het moeilijk verkroppen als ik niet het juiste getal rolde met de dobbelsteen, in de roos schoot, of de winnende kaarten had. Tegenwoordig wil ik nog steeds liever winnen dan verliezen, maar ik hoef niet meer tot elke prijs te winnen en ik stel me er vaak mee tevreden dat ik mijn best heb gedaan. Ik kijk wel eens naar mijn zoontje van zes als hij het er moeilijk mee heeft wanneer niet alles precies zo gaat als hij zou willen en dan bid ik maar dat hij die les onder de knie zal krijgen.

Het gaat er in het leven ook niet om dat we altijd maar winnen bij alles wat we ondernemen, maar doorgaans hebben de meeste mensen wel een bepaald verwachtingspatroon over wat succes voor hen inhoudt. We zijn ongetwijfeld op de goede weg als we een gelukkig gezinsleven opbouwen, succes hebben in onze loopbaan of een hechte vriendenkring hebben. Die dingen zijn inderdaad belangrijk. Het is heel natuurlijk voor de mens om te streven naar een gelukkig, succesvol leven, maar als Christenen is ons belangrijkste doel op één lijn te leven met Gods Woord en met de manier waarop Hij dingen doet. Dat is Gods definitie van winnen.

Iemand vroeg Jezus eens wat het grootste gebod is. Zijn antwoord geeft ons een inzicht in de manier waarop Hij een succesvol leven zou definiëren: ‘Heb de Here, uw God, lief met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit gebod is het eerste en het belangrijkste. Het tweede gebod komt op hetzelfde neer: Heb uw naaste net zo lief als uzelf.’[1]

Die definitie is eenvoudig genoeg, maar niet altijd zo makkelijk na te leven. Gelukkig staan we er niet alleen voor. Het kan God misschien niet zoveel schelen wie er een tenniswedstrijd of een kaartspel wint, maar we kunnen altijd op Hem rekenen bij dingen die echt belangrijk zijn. Hij wil dat we overwinnaars zijn in dingen die echt belangrijk zijn: “God zij dank, door Jezus Christus voert Hij ons mee in zijn overwinning.”[2]

De redactie

1. Mattheüs 22:37–39
2. 2 Corinthiërs 2:14

HOE MOET JE EEN BIZON ETEN?

Door Esther Mizrany

"Ik kan het niet, het is veel te veel werk voor me!" riep Robbie met een wanhopige blik in zijn ogen. Ik had meegeholpen met Robbies schoolwerk toen hij aan zijn eerste jaar begon, maar aan het begin van het tweede jaar werd hij overweldigd door de hoeveelheid werk die hij te doen kreeg.
"Hoeveel lessen krijg ik elke dag? En hoeveel krijg ik er per week? En per maand?" De tranen sprongen in zijn ogen toen we aan het kijken waren naar het schoolwerk voor het komende jaar.
Mijn college Angela die de ouderejaars had onderwezen, had naar ons geluisterd en bemoeide zich ook met het gesprek. "Wist je dat ik een hele bizon op kan eten?" Robbies ogen werden groot van ongeloof. "Wat? Een hele bizon? Hoe dan?" "Ja, ik kan een hele bizon opeten. Iedere keer neem ik een hapje. De kunst is om niet de hele bizon in je mond te proberen te proppen; die past niet eens op mijn bord! Ik kan een hapje nemen, dan nog een hapje, en dan nog een, totdat ik de hele bizon op heb."
Met de bizon voor ogen stelden Robbie en ik een schema op met doelstellingen voor de lessen. Als hij zijn doel voor de week of de maand bereikt had, zou hij een kleine beloning krijgen. Het werkte goed en aan het einde van het schooljaar had hij alles gedaan gekregen. De hele bizon was op.
Een paar weken geleden vertelde mijn man me over alles wat hij gedaan moest krijgen. Er kwamen einddata aan de horizon, het werk stapelde zich op en andere mensen vroegen hem om meer dingen te doen dan hij dacht aan te kunnen. Ik probeerde manieren te bedenken waarop we het konden doen zodat alles op zijn plekje zou vallen, toen Angela binnen kwam.
En je begrijpt wel wat ze hierop te zeggen had: "Je moet die bizon van je bord halen. Je kunt er wel een stukje afsnijden en dat op je bord leggen, maar de hele bizon past er niet op. Haal je niet meer werk op de hals dan je aankunt, dan is ook die bizon zo op."

Haar verfrissende wijze woorden plaatsten de dingen voor mij ook in een ander licht. Hoe vaak heb ik niet geprobeerd om te veel in mijn rooster te proppen en werd ik overweldigd door alles wat ik gedaan moest krijgen? Soms begint mijn dag met een reusachtige wolk en heb ik het gevoel dat ik niet eens een begin kan maken met alles wat ik op mijn lijst heb staan. Dus dan probeer ik te denken aan die woorden: "Een hapje tegelijk. Zo krijg je de hele bizon op."

> Wij kunnen ons gemakkelijk redden als wij elke dag slechts de last dragen die ons is opgelegd. Maar de last zal te zwaar voor ons zijn als wij vandaag de last van gisteren opnieuw dragen, en er dan de last van morgen aan toevoegen, voordat wij die hoeven te dragen."
> -John Newton

Door Peter Amsterdam

In het verleden zijn er altijd wel mensen geweest die grote vooruitgang hebben geboekt en belangrijke overwinningen hebben behaald. Dat werden dan gedenkwaardige gelegenheden om te vieren. Sommige feesten worden nog steeds gevierd; zoals een verjaardag, een jubileum, een afstuderen, een promotie, en dan heb je nog Pasen en Kerstmis. Voor de Christenen onder ons biedt het feit dat we God kennen ons grote, blijvende vreugde. Wij hebben voortdurend en eeuwig reden tot feestvieren. We zullen zelfs voor eeuwig feestvieren in de hemel. Behalve het geweldige geschenk dat onze redding is, zijn er in het leven nog veel andere redenen om feest te vieren. Zelfs kleine dingen zijn de moeite waard, want iets vieren werkt stimulerend voor je gemoed. En naast het plezier dat het geeft, ligt er ook veel waarde besloten in het feestvieren zelf. Hier zijn vijf voordelen van feestvieren.

1. Feestvieren is een erkenning en een getuigenis van Gods goedheid.

Het is geestelijk een gezond iets om over dingen te denken die goed zijn en in de Bijbel krijgen we ook de opdracht om onze gedachten op het goede te houden: “Broeders en zusters, richt daarom uw gedachten op alles wat waar, eervol, rechtvaardig, zuiver en mooi is en wat goed bekend staat, kortom alles wat deugdzaam en loffelijk is.”[1]

We leven in een hoog tempo en stuiten voortdurend op bergen en obstakels. Terwijl we van de ene uitdaging op de andere overgaan kunnen we de goede, mooie, geweldige en opmerkelijke dingen die het waard zijn om te vieren, makkelijk over het hoofd zien. We raken gauw verstrikt in de alledaagse dingen van de wereld en verliezen dan Gods goedheid uit het oog. Iemand zei eens tegen me: “Zodra ik iets van mijn lijst geschrapt heb, komen er drie andere voor in de plaats!” Dat is ook zo. De verleiding is groot om harder te gaan rennen en meer in je dag te persen. Maar dat is de oplossing niet. Zoals er in dit oude citaat gezegd wordt: “Het leven is een marathon, geen sprint.”

Het vieren van goed nieuws, behaalde prestaties en overwinningen sterkt je in je geloof. Ook dient het als een getuigenis voor jezelf en voor anderen dat God geweldige dingen doet.

De meeste mensen vinden het fijn om te zien dat anderen iets goed doen en er staat in de Bijbel dat we ons moeten verheugen over de vreugde en het geluk van anderen. “Wees blij met wie blij zijn en wees verdrietig met wie verdrietig zijn.”[2]

2.Door iets te vieren bevestig je de prestaties en de mijlpalen die jij of anderen bereikt hebben.

Als je een doel in het leven hebt bereikt, is het belangrijk dat je dat met iemand anders deelt. Het kan heel eenvoudig zijn; een vriend opbellen om het goede nieuws te vertellen, of een appje, of het doorgeven op de sociale media. Ik hoor weleens iets over vrienden of kennissen die veel vooruitgang hebben geboekt, en mijlpalen in hun leven hebben bereikt. Ik weet dat het hen veel gekost heeft om er te komen en dat ze er hard voor gewerkt hebben en dan hoop ik dat ze even stil blijven staan om op adem te komen en van hun succes te genieten. Iedereen vindt het fijn om wat erkenning en waardering te ontvangen voor zijn of haar inspanningen. Het is het waard het drukke tempo even te stoppen om te genieten van een overwinning in je leven of in het leven van

iemand anders. Het is de moeite waard om wat tijd uit te trekken uit waardering voor iets dat je zelf gedaan hebt of dat iemand anders bereikt heeft.

3. Iets vieren geeft een natuurlijk rustpunt tussen projecten in onze drukke levens.

Iets vieren helpt je om te overdenken hoe ver je al gekomen bent. Als je niet af en toe stilstaat om te waarderen hoe ver je met een project bent gekomen, of hoe succesvol je er mee bent, kan de vreugde over je prestatie gemakkelijk bedolven worden onder een nieuwe lijst van dingen om te doen.

Als je ergens hard voor werkt, moet je je tenminste voor een klein moment koesteren in je succes en genieten van je prestatie. Je hebt de taak volbracht, de klus is geklaard! Je hebt je doel bereikt en als je er even bij stilstaat om het te vieren realiseer je je beter dat de tijd, de energie, het harde werk, het geld en alles wat je er in geïnvesteerd hebt, de moeite waard was.

4. Noteer je successen en winsten.

Als je een berg beklimt en je bent al uren bezig geweest en je wordt moe en je gewrichten doen pijn, kan het helpen om even te kijken hoe ver je al gekomen bent en waar je vandaan komt. Dit is ook van toepassing op doelstellingen in het leven.

Als je in staat bent je vooruitgang bij te houden krijg je een gevoel van voldoening en afsluiting. Je vertrouwen, dat je bij de volgende mijlpaal zult aankomen en uiteindelijk je doel zult bereiken, wordt versterkt. Je kunt je nog wel herinneren wat je de vorige week hebt gedaan of de afgelopen maand, maar naarmate de maanden voorbij vliegen kan het lastig worden om alle hindernissen of de sprongen die je hebt gemaakt om de finishlijn te bereiken, op te sommen. Maar juist die hindernissen zijn de prestaties geworden die het waard zijn om te vieren en sommigen onder ons kunnen zich iets alleen herinneren als ze het hebben opgeschreven. Als je al die prestaties zwart op wit zet, zul je na verloop van tijd waarschijnlijk verrast zijn over de hoeveelheid werk die je eigenlijk verzet hebt. Net zoals wanneer je je zegeningen optelt, zal het optellen van winsten of stappen in vooruitgang je geloof een goede impuls geven.

1. Filippenzen 4:8
2. Romeinen 12:15. Zie ook 1 Corinthiërs 12:25-26.

Het is goed om van een overwinning te genieten, zelfs wanneer het om iets kleins gaat. Wanneer je erkent dat iets dat jij of iemand in je buurt gedaan heeft goed verlopen is en succes heeft gehad, krijg je meer zelfvertrouwen en eigenwaarde voor het volgende project dat op de lijst staat. Deze tactiek is vooral belangrijk als het gaat om de prestaties en de vooruitgang van kinderen.

5. Een viering is als een beloning waar je naar kunt uitkijken bij het voltooien van een project of het bereiken van een doel.

Wanneer je iets hebt om naar uit te kijken krijg je meer animo. Als je weet dat je iets gaat vieren, kan de voorpret je net dat zetje geven dat je nodig hebt om over de finishlijn heen te komen. Sommige mensen beloven zichzelf van tevoren iets leuks, iets waar zij speciaal van genieten en naar uit kunnen kijken terwijl ze zich voortslepen door een vreselijk vervelend werkje of een onderdeel van een project.
God heeft de mens gemaakt om feest te vieren. Hij heeft ons geboden Hem te prijzen, Hem te verheerlijken voor de geweldige dingen die Hij gedaan heeft, “Zijn Naam te loven met een lied.”[3] Dat is een gebod om te vieren!
Zelfs God viert feest. Toen Hij de wereld had geschapen “overzag God alles wat Hij gemaakt had en het was heel goed. … Zo werden de hemelen en de aarde en alles wat leeft, gemaakt. Op de zevende dag rustte God na afloop van zijn scheppend werk. Hij zegende die zevende dag en maakte hem tot een bijzondere, heilige dag, omdat Hij die dag zijn scheppingswerk besloot.”[4] Als God zelfs de tijd neemt om Zijn werk te bewonderen en uit te rusten van Zijn werk, dan kunnen wij daar zeker de tijd voor nemen.
Je vraagt je misschien af: “Hoe zit het met dingen die niet goed gaan?” Zelfs wanneer je geen monumentale prestaties te vieren hebt kun je iets verder kijken om een verborgen juweeltje te vinden dat het waard is om bij stil te staan, zelfs iets dat regelmatig gebeurt waar je nooit de tijd voor hebt genomen om specifiek te vieren.
Een paar dagen geleden las ik dit verhaal van Mike Robbins en het maakte indruk op me:
“Ik zat een paar jaar geleden in een taxi in Houston, op de weg terug naar het vliegveld nadat ik een

3. Psalm 69:30
4. Genesis 1:31; 2:3

toespraak had gehouden tijdens een evenement voor Chevron. De taxibestuurder en ik raakten in een interessant gesprek verwikkeld over het leven, onze gezinnen en de staat van onze cultuur in Amerika. De taxibestuurder vertelde me dat hij oorspronkelijk uit Ethiopië kwam maar dat hij al twintig jaar in de Verenigde Staten woonde.
Ik vroeg hem: "Wat vindt u van de Amerikaanse cultuur, gezien het feit dat u hier niet bent geboren en opgegroeid?" Hij bleef een hele tijd stil en vroeg me toen: "Mag ik heel eerlijk zijn?" ik zei: "Natuurlijk."
Toen zei hij: "Ik vind dat de meeste mensen in deze cultuur zich als verwende kinderen gedragen."
"Waarom is dat?" vroeg ik, ietwat verbaasd over zijn antwoord.
"Mike," zei hij, "Ik kom uit Ethiopië! Elke dag hier is een goede dag! Ik begrijp niet waarom de mensen hier niet constant met hun handen in de lucht lopen terwijl ze zeggen: "DANK U! DANK U! DANK U!"[5]
En zo is het toch? Vooral voor ons die God kennen; wij zouden onze handen in de lucht moeten steken en voortdurend "dank U" tegen Hem moeten zeggen omdat we zo gezegend zijn.

5. Mike Robbins is een motiverend spreker en life coach.

Mijn God, de Bron van al mijn vreugd'
De Kern van alle heerlijkheid
De Glorie van mijn beste dag
De Troost die mij in't duister weer verblijdt !

De schaduw vliedt als Hij verschijnt
Het ochtendgloren dient zich aan
Hij, de schitterende morgenster
is naast mij komen staan

-Isaac Watts (1674-1748)

VOLMAAKTE VREDE

Ons leven zit vol veronderstellingen. Stel je voor dat dit nou eens gebeurt, of veronderstel nu eens dat dat gebeurt, wat kunnen we doen, hoe kunnen we het aan? Maar als we in de hoge toren van de woonplaats van God verblijven, zullen al deze veronderstellingen uit ons leven wegvallen. Dan zullen we niet gestoord worden door de angst voor het kwade, want geen bedreigingen van kwaad kunnen de hoge toren van God binnendringen.

-Hannah Whitall Smith (1832-1911)

Als je echt op God vertrouwt kun je vrede ervaren te midden van de storm en rust in het oog van de orkaan. Het is zoals in het verhaal over een wedstrijd waarbij de tekenaars het concept vrede moesten illustreren. De meeste deelnemers leverden tekeningen in met kalme taferelen van het landleven; volmaakte rust. Maar het moeilijkste soort vrede dat je kon hebben werd geïllustreerd in de winnende plaat. Het was een afbeelding van een brullende, razende, schuimende waterval waar in een boompje boven de stortvloed een nest hing waar een piepklein vogeltje vrolijk zat te zingen ondanks het geraas van de rivier. Daar wordt je geloof het meest op de proef gesteld; te midden van de onrust.

DE HOBBIT-SPIEGEL

Door Joyce Suttin

Eindelijk ben ik dan aan een verandering toegekomen van iets waar ik al jarenlang door ontmoedigd werd. Aan de binnenkant van onze slaapkamerdeur hadden we een goedkope wandspiegel hangen. Het grappige aan dat ding was, dat het haast een lachspiegel leek. Hoe verder je er vanaf ging staan, des te kleiner en breder je er uitzag.
Mijn vriendinnen noemden hem voor de grap "de Hobbitspiegel" want als je aan de andere kant van de kamer ging staan leek je haast op een Hobbit.
Ik was er door de jaren heen wel aan gewend geraakt. Als ik een kledingstuk aanpaste voor de spiegel dacht ik: "Ik zie er toch niet zo raar uit als het in deze spiegel lijkt." Maar naarmate we hem langer hadden begon ik er toch door beïnvloed te worden. Als ik in de spiegel keek vond ik mezelf vreselijk lelijk.
Dus vanochtend toen ik weer eens een mooie jurk aantrok voor die spiegel, had ik er genoeg van. De Hobbitspiegel liet me denken dat ik er in die jurk vreselijk uitzag en ik weigerde het te geloven. Ik pakte de schroevendraaier en haalde dat ding van de deur en hing er een spiegel uit een andere slaapkamer voor in de plaats.
Mijn nieuwe spiegel kan geen wonderen doen. Hij vertelt me gewoon wat hij ziet. Hij laat me er niet opeens lang en slank uitzien. Hij geeft me een eerlijke mening over mezelf en dat is zoveel beter voor mij. Ik kan een realistische beoordeling krijgen over mijn uiterlijk en ik hoef niet steeds te twijfelen of die spiegel nu de waarheid spreekt of niet.
Dit hele voorval met de Hobbitspiegel zette me aan het denken; hoeveel Hobbitspiegels heb ik nog in mijn leven? Aan welke dingen die me geen eerlijke mening geven hecht ik nog steeds? Zijn er mensen in mijn omgeving die me niet willen zien zoals ik eigenlijk ben, die me iets anders proberen te laten denken? Heb ik dingen of foto's in mijn bezit die geen ware weergave zijn van wie ik ben? Laat ik de persoonlijkheid die God in mij heeft geschapen voldoende doorkomen? Zie ik de dingen in mijn leven zoals ze werkelijk zijn of heb ik er een vertekend beeld van? Word ik beïnvloed door dingen die totaal uit hun verband worden gerukt?
De enige manier om alles te zien zoals het werkelijk is, is een beeld te hebben dat eerlijk en recht door zee is. De enige manier waarop ik dat beeld kan vinden is door oprecht de waarheid te zoeken in het Woord van God, en dan te veranderen wat veranderd moet worden zonder onbeduidende schoonheidsfoutjes te overdrijven of meer van de dingen te maken dan er in werkelijkheid van te maken valt.

Als wij geen rust in onze geest hebben, zal uiterlijk gemak en oppervlakkige weelde niet meer voor ons doen dan een gouden pantoffel op een jichtige en pijnlijke voet.

John Bunyan

DE BELONING VAN GELOOF

Door Misty Kay

"O heer, wat moeten we doen?" vroeg de knecht van Elisa.
De koning van Aram (het tegenwoordige Syrië) voerde oorlog tegen het oude Israël en had een voltallig leger naar de stad Dotan gestuurd om de profeet Elisa gevangen te nemen. Ze kwamen 's nachts aan, dus toen de knecht van Elisa wakker werd en vroeg in de ochtend naar buiten ging was de stad omsingeld door een leger, compleet met paarden en strijdwagens.
"Wees maar niet bang," zei de profeet. "Ons leger is groter dan dat van hen." En Elisa bad: "HERE, open de ogen van mijn dienaar en laat het hem zien."
En de HERE opende de ogen van de jongeman, zodat hij kon zien hoe de berghellingen wemelden van de strijdwagens en paarden van vuur rondom Elisa. (Deze gebeurtenissen staan beschreven in de Bijbel, 2 Koningen 6:6-17. Lees de rest van het hoofdstuk om de verbazingwekkende ontknoping te zien!)
In dit verhaal stond de hemelse heerschare al klaar, maar Elisa's knecht was bang omdat hij ze nog niet gezien had. Waarom moeten we altijd iets zien om het te geloven? We hebben de belofte in de Bijbel: "Hij zal zijn engelen bevelen voor u te zorgen en u te beschermen, waar u ook gaat."[1]
Is het niet genoeg dat dit in Gods Woord staat?
Zien is de beloning na geloven, en niet andersom.
Waarom moet het zo zijn?
Waarom lijkt God de dingen soms voor ons te verbergen? Waarom moeten we alles op geloof aannemen? Het antwoord ligt besloten in het woord "geloof". Het zou geen geloof zijn als we het konden zien. Jezus zei tegen Thomas: "Geloof je het nu, omdat je Mij ziet? Gelukkig zijn de mensen die in Mij geloven zonder Mij gezien te hebben."[2]
Dit geloofsprincipe is iets waar God enorm veel waarde aan hecht. Het is ook iets waar Hij ons voor beloont,[3] omdat het een teken is van onze liefde voor Hem en ons vertrouwen in Hem, dat we geloven in Hem en in Zijn geestelijke macht en in de principes die Hij ons voorschotelt in Zijn Woord.
We lopen over de hete, moeilijke, stoffige wegen, vermoeid van de strijd en vol littekens, maar we komen als overwinnaars in de hemel aan. De engelen blazen op hun bazuinen om onze overwinning in te luiden. We bleven doorvechten en zonken niet naar de bodem toen de stormen van het leven aan onze schepen rukten. Satan viel ons aan alle kanten aan. Hij gebruikte zijn ergste wapens, maar we overleefden het. We hielden vol. We deden ons best. We geloofden! We wonnen de oorlog van geloof.
In de hemel wacht ons een krans, die de Here, de rechtvaardige rechter, ons op de grote dag van zijn terugkeer zal geven.[4]
Het verhaal van Elisa en zijn knecht herinnert me aan het feit dat een aantal jaren geleden toen ik heel ziek was en herstellende was van de strijd tegen kanker, Jezus tegen me zei dat Hij me een "engel van troost" had gegeven om bij me te zijn in die moeilijke tijd. Dat gaf me zo'n heerlijk gevoel van vrede; als een zachte, warme deken die me omhulde. Ondanks de pijn ondervond ik dat mijn hart vol verwondering en dankbaarheid was voor die bijzondere aanraking van de hemel. In de Bijbel staat dat we omgeven worden door een grote menigte van getuigen.[5] Op die heerlijke dag wil ik graag mijn engel van troost ontmoeten en hem persoonlijk bedanken.

1. Psalm 91:11
2. Johannes 20:29
3. Hebreeën 11:6.
4. 1 Timotheüs 6:12; 2 Timotheüs 4:7–8.
5. Hebreeën 12:1

HET BEKLIMMEN VAN DE BERG DINARA

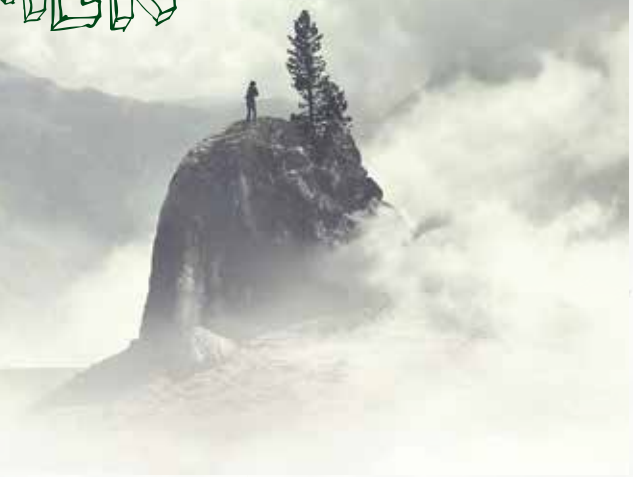

Door Irena Žabičková

Het was een lange, drukke zomer geweest met een heleboel projecten en activiteiten die gericht waren op het goed functioneren van ons Kroatische vrijwilligerscentrum. Mijn man Paolo en ik hadden enorm uitgekeken naar een ontspannende vakantie aan de kust van Kroatië. Het weer was nog lekker warm en we namen ons voor, onze ontspanning op het strand af te wisselen met een wandeltocht.
We besloten daarom de Dinara te beklimmen; de hoogste berg van Kroatië en verzamelden wandelkaarten, informatie en tips van de plaatselijke bevolking, alles wat kon bijdragen aan een goede klimpartij.
En toen gebeurde het. De dag voor onze klimtocht bukte Paolo zich om een leeg plastic flesje op te rapen en kreeg opeens een rare pijn in zijn rug. Hij stoorde zich er op dat moment niet erg aan, maar na een paar uur kon hij zich haast niet meer bewegen vanwege de pijn. Het werd al gauw duidelijk dat onze aandacht gericht moest worden op zijn medische situatie, in plaats van het beklimmen van de Dinara.

Op een gegeven moment keek Paolo me aan en zei: “We zouden Dinara gaan beklimmen en nu is het een ander soort Dinara geworden. Het is een zware klim, maar we zullen de top bereiken. We moeten onszelf eraan blijven herinneren dat zolang we ons beste beentje voor zetten, we uiteindelijk de top zullen bereiken.”
Deze vergelijking bleef ons bij terwijl we ons door de volgende dagen heen worstelden, door het waas van het bellen van een ambulance, het ontvangen van anti-inflammatoire injecties en het bedenken van een manier om thuis te komen. Het was een tijd vol uitdagingen en verrassingen, maar God hielp ons er zoals altijd doorheen. Zijn aanwezigheid was merkbaar en Zijn leiding was vlekkeloos, zoals die iedere keer weer is.

“Dat klinkt niet als een erg aangename vakantie!” denk je misschien. Maar het was precies zoals het moest zijn. We gingen op weg met de bedoeling om te zwemmen en bergen te beklimmen. En dat hebben we gedaan! We beklommen een ander soort berg en hebben met Gods hulp de top bereikt.
Iedereen komt ergens in zijn leven wel voor bergen te staan. Het kan zijn vanwege gezondheidsproblemen, je werksituatie of financiële zorgen. Misschien voel je je alleen en gedeprimeerd. Maar wat voor berg het ook is, hoe hoog hij ook mag zijn of hoe lang het ook zal duren voordat je de top bereikt, als je begint te klimmen leg je je hand in die van God en laat je Hem als berggids optreden. Hij hecht ik nog steeds zal zorgen dat je er komt.

"Het mooie aan de top van de berg is dat je beseft dat er plaats is voor meer dan één persoon. En je bent nu in de beste positie om anderen naar boven te helpen." -
We dream of travel

OVERWINNING IN DEZE TIJD

Door Marie Alvero

In mijn jeugd reisde ik veel met het openbaar vervoer. De bussen in Polen waren vaak zo vol dat je letterlijk overeind gehouden werd door de mensenmassa, zonder gewicht op je benen te leggen of je vast te houden.

Maar wij woonden aan het einde van de buslijn, dus dan raakte de bus geleidelijk aan leeg en als de bus leger werd kon je maar beter gaan zitten of je ergens aan vasthouden, anders zou je omvallen.
Dat is een goede vergelijking met de wereld waar we in leven. Er was een tijd, nog niet zo heel lang geleden, toen de verwachtingen en normen van de maatschappij in het grootste deel van de Westerse wereld gebaseerd waren op normen en waarden van het Christendom. Zelfs mensen die andere godsdiensten aanhingen of geen enkel geloof hadden hielden zich nog aan algemene Christelijke waarden. Maar diezelfde landen zijn nu helemaal van hun Christelijke geloof afgekeerd.

Triest maar waar; sommige mensen zien geloof als een verouderde denkwijze, betuttelend en niet relevant aan de problemen waar de hedendaagse wereld mee te kampen heeft, en dat kan weleens ontmoedigend zijn. Ik heb soms het gevoel dat David door Goliath in de pan wordt gehakt en dan krijg ik het gevoel dat het enige wat ik kan doen om dingen in de maatschappij te veranderen is, vast te houden aan mijn eigen geloof en God te vragen om het overige te doen.

We staan nu niet op een punt waarbij de massa in de bus je overeind houdt en als gevolg daarvan heb je misschien het gevoel dat je alleen reist. Een kracht voor het goede zijn lijkt tegenwoordig verdacht veel op volhouden, weerstand bieden en vechten. Dat kan soms moeilijk zijn. We krijgen misschien met oppositie te maken en hebben het niet voor het zeggen met betrekking tot het uiteindelijke resultaat. Maar dit is de tijd waarin we moeten vasthouden en ontdekken hoe waar het Woord van God is. Als we trouw blijven hebben we al overwonnen, want groter is Hij die in ons is dan enig ander obstakel!

Zie 1 Johannes 4:4

Als je de Man nog niet ontmoet hebt die niet alleen de macht heeft je te helpen met de veranderingen die je zoekt maar die je ook kan genezen, beschermen en het eeuwige leven kan geven, kun je Hem nu op dit ogenblik ontmoeten door Hem in je leven binnen te vragen. Dit kun je doen door dit korte gebed te bidden:

Lieve Jezus, dank U dat U naar de aarde gekomen bent om voor me te sterven zodat ik vergeving kan krijgen voor mijn zonden, dat ik Uw liefde en zorg hier en nu kan ervaren met de belofte van eeuwig leven in de hemel. Ik open mijn hart en nodig U uit om binnen te komen. Vul me met Uw Heilige Geest en help me U beter te leren kennen door middel van Uw Woord in de Bijbel. Amen

DE WIL OM TE LEVEN

Door Iris Richard

Tijdens een hulpproject in een arme gemeenschap ontmoetten we Benson, een jonge freelance verslaggever. Hij bood aan om een paar professionele foto's voor onze website te maken en terwijl we zo aan de praat raakten vroeg hij ons om gebed vanwege het moeilijke leven dat hij had gehad, iets wat hem nog steeds negatief beïnvloedde.

Laat me je zijn verhaal vertellen.

Benson was de oudste zoon van een jong stel dat in een dorpje woonde aan de oever van het Victoriameer. Helaas ging het eenvoudige, gelukkige leventje van het gezin de verkeerde kant op toen zijn moeder aan malaria stierf. Zijn vader hertrouwde met een vrouw die al twee dochters had. Zoals vaak gedaan wordt in sommige plattelandsdorpen in Afrika, nam zijn vader er een tweede vrouw bij. Ofschoon hij pas zes jaar was, hadden die vrouwen een hekel aan Benson omdat hij zijn vaders eerstgeboren zoon was. Zo werd hij veracht door zijn jaloerse stiefmoeders die hem een rat noemden.

Na een mislukte oogst vertrok de familie noodgedwongen naar de hoofdstad en gingen ze in een krot in de achterbuurt Kibera wonen. De vader van Benson was er meestal niet omdat hij op zoek was naar werk en bij hun thuis kwam Benson bij het ontvangen van eten en verzorging het laatst aan de beurt. De vrouwen sloegen hem en hielden hem thuis van school om het huishouden voor hen te doen. Toen Benson tien jaar werd, liep hij van huis weg.

Hij sloot zich aan bij een bende straatkinderen en werd door de aanvoerders gedwongen om te gaan bedelen. Hij leidde het leven van een verschoppeling en was constant het voorwerp van honger lijden, ruwe behandelingen en afwijzing. Hij begon lijm te snuiven om aan de vertwijfeling te ontsnappen. Na drie vreselijke jaren van ondervoeding en de verslaving aan het snuiven verloor hij bijna alle hoop. Hij had echter nog een klein sprankje geloof over en het gevoel dat God nog een plan had voor zijn leven.

Tot zijn geluk kreeg zijn vader weer een vaste betrekking. Hij ging op zoek naar zijn zoon en nam hem mee naar huis. Hoewel Benson toen mager en ziekelijk was had hij nog een wil om te leven en herstelde hij spoedig. Op school nam een lerares hem onder haar vleugels en gaf hem speciale gratis bijlessen zodat hij de drie jaar die hij gemist had kon inhalen. Door zijn buitengewone prestaties wekte hij de aandacht van een weldoener die zijn middelbare opleiding voor hem betaalde. Het zag er naar uit dat het leven van Benson eindelijk de goede kant op ging. Maar nu hadden de andere vrouwen van zijn vader ondertussen 11 jongere kinderen gekregen en hun houding jegens hem was niets verbeterd. Het leven thuis was onhoudbaar en op de leeftijd van 15 jaar liep hij weer weg.

Hij sloot zich nu aan bij een dansgroep, zodat hij de kost kon verdienen terwijl hij zijn middelbare schoolopleiding afmaakte. Door zijn liefde voor het voetballen en zijn bereidheid om veel te trainen kreeg hij een plek in het nationale voetbalteam, maar toen kreeg hij weer een tegenslag te verwerken. Hij brak zijn been en door zijn zware beenbreuk was zijn kans op een veelbelovende toekomst verkeken. Hij werd boos op God en gefrustreerd over het leven en sloot zich aan bij een groep werkloze, gedesillusioneerde jongeren die zich bezighielden met diefstal. Door de maandenlange onzekerheid kwam de gedachte aan zelfmoord vaak bij hem op, maar telkens flakkerde er nog een heel klein vlammetje hoop in zijn hart.
Nadat hij een aantal buitenlandse fotografen begeleid had op een rondwandeling door de sloppenwijk kreeg hij een goedkope camera als beloning. Op dat moment ontdekte hij zijn voorliefde voor de fotografie en begon hij een aantal aspecten van het harde leven in zijn buurt te documenteren. Maar een echt antwoord had hij nog niet. Hij zat nog steeds vast zat in de vicieuze cirkel van zorgen, angst en zelfverwijt en bleef wanhopig naar een uitweg zoeken.
God redde zijn leven toen hij door zijn talent de aandacht trok van een charitatieve instelling die hem wilde sponsoren in zijn opleiding voor fotografie en journalistiek, waar hij een graad in behaalde. Hij kreeg een kans om te reizen, zich verder te ontwikkelen, en werd uiteindelijk freelance verslaggever. Hij produceerde een aantal documentaires die door bekende televisiezenders werden vertoond en vond een podium om het publiek bewust te maken van de problematiek van mensen aan de zelfkant van de maatschappij, waardoor hij een nieuw doel in zijn leven kreeg. De meesten onder ons hebben niet zoveel problemen en tegenslagen gekend zoals Benson die heeft gehad, maar we kunnen nog wel getuigen van de liefde en de zorg en de bescherming in ons leven die God ons heeft gegeven, soms door middel van een goedhartige vreemdeling die ons hielp of een ander soort goddelijke tussenkomst. Ook al worden onze visie en ons geloof soms vertroebeld in moeilijke tijden, God verlaat ons nooit en zal nooit nalaten ons te steunen bij de moeilijkheden van het leven.

EEN GERUST GEMOED

Door Marie Story

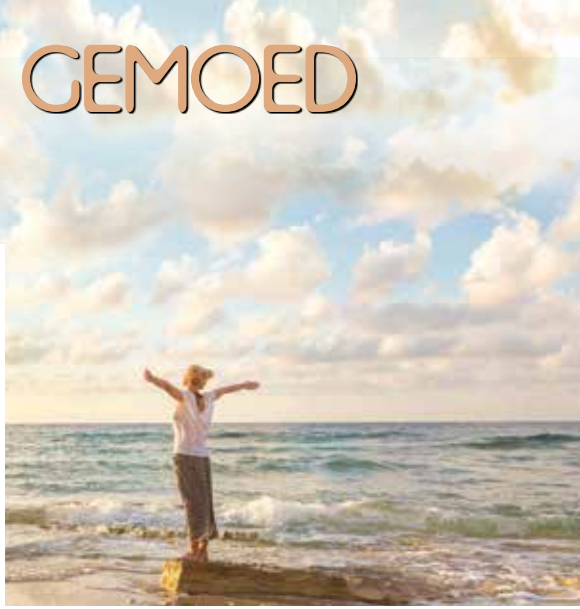

Van nature ben ik een zenuwpees; ik maak me voortdurend zorgen over het een of ander. Ook ben ik een multi-taakuitvoerder. Ik kan allerlei dingen doen en me dan tegelijkertijd ook nog zorgen maken. Vanochtend probeerde ik bijvoorbeeld iets te lezen voor mijn stille tijd en er over na te denken (probeerde, zeg ik, omdat ik van tevoren ook zat te piekeren over al het werk dat voor me lag, mijn aanhoudende gezondheidsproblemen en een reis die ik voor de boeg had) toen deze zin er opeens uit sprong: “In de Bijbel staat de vermaning om niet te vrezen, meer dan 100 keer vermeld.” God wist kennelijk al van onze neiging om ons zorgen te maken en bang te zijn.
In onze kindertijd zijn we bang voor het donker, het spook onder het bed en de tandarts. Na enkele jaren leren we dat het spook niet bestaat en de tandarts best weet wat hij doet, maar dan worden we bang van gemene kinderen op school, dat we voor schut komen te staan bij onze vrienden, en dat we een slecht cijfer halen voor het proefwerk rekenen.
Nog een paar jaar later maken we ons zorgen over puistjes en beugels en zijn we bang dat we niet populair genoeg zijn. Daarna maken we ons druk over ons eerste baantje en liggen we wakker over de toekomst en wat we zullen worden. We zijn bang dat we niet zullen slagen voor examens en dat we tekortschieten in relaties. We zijn bang dat we ons gezin en onze vrienden teleurstellen. We vrezen de instorting van de economie, we houden ons hart vast over het geluk van onze kinderen en hun welzijn en we vrezen ziekte en de dood. We groeien over onze angsten heen maar we schijnen nooit over het zorgen maken heen te komen.

Het helpt ook niet dat er tegenwoordig steeds meer schijnt te zijn waar we bang voor kunnen worden. Lees de krant maar of kijk naar het nieuws, dan zul je zien waar ik het over heb; oorlog, misdaad, terrorisme, nieuwe varianten van dodelijke ziektes, natuurrampen of door de mens veroorzaakte catastrofes, en ga zo maar door. God heeft in de Bijbel een antwoord staan op elke angst:
"Gedonder op het werk? Gemene collega's die de boel voor je bederven? Maak je maar geen zorgen! Doe Mijn wil maar, dan zal Ik het probleem oplossen!"[1]
"Lig je wakker over oorlog en terreur? Wees niet bang! Vertrouw Mij je leven en je gezin toe, dan zorg Ik voor jullie."[2]

Maak je je zorgen over natuurrampen? Ben je bang voor aardbevingen, tsunami's of orkanen? Niet doen! Ik houd de wacht over je. Dat is de beste verzekeringspolis die jij je kunt wensen!"[3]

"Lijd je lichamelijk, ben je aan het vechten tegen een levensbedreigende ziekte? Maak je geen zorgen. Ik zal de hele tijd bij je zijn om je te troosten en je hand vast te houden."[4]

"Ben je ergens vals van beschuldigd en maak je je daarom zorgen om je reputatie en de toekomst? Wees maar gerust. Ik weet de waarheid en Ik zal zorgen dat de ware toedracht bekend zal worden."[5]

"De wereld kan angstaanjagend zijn! Misschien woon je in een gevaarlijke buurt en heb je daar soms zorgen over. Vrees niet. Als Ik voor de vogels en de bloemen zorg, waarom denk je dan dat Ik niet voor jou zal zorgen?"[6]

"Ik zie dat je wakker hebt gelegen over de zorg voor je gezin. Het is moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen en de rekeningen stapelen zich op. Toch moet je je geen zorgen maken. De wereld en alles wat daarin is zijn van Mij en Ik vind het heerlijk om je in al je noden te voorzien. Je moet er gewoon om vragen."[7]

God heeft een plan voor iedere noodsituatie. Voor iedere zorg heeft Hij een oplossing. Sterker nog, Hij beleeft er genoegen aan om voor ons te zorgen! Hij ziet ons niet als lastpakken als we er weer eens aankomen met onze angst en zorgen. Integendeel, Hij is zo'n liefdevolle Vader, Hij tilt ons op en zegt zachtjes: "Ik snap je wel. Laat die zorgen toch bij Mij achter en laat Mij de situatie aanpakken."[8]

1. Deuteronomium 31:6.
2. Jesaja 54:14.
3. Psalm 46:2,3.
4. Psalm 23:4.
5. Jesaja 51:7.
6. Lukas 12:7.
7. Lukas 12:32.
8. 1 Petrus 5:7.

Om over na te denken

God zal niet toestaan dat ons ook maar iets overkomt, tenzij Hij er een specifiek plan mee heeft waarbij grote zegen kan voortkomen uit de moeilijkheden.
-Peter Marshall (1902-1949)

Vlei je maar heerlijk in Gods armen. Als je verdriet hebt, als je eenzaam bent, buitengesloten, laat je door Hem koesteren, troosten, je verzekeren van Zijn kracht en liefde die al het andere te boven gaan.
-Kay Arthur

God houdt ons niet uit de buurt van al het leed; Hij gebruikt het leed om ons dichter bij Zichzelf in de buurt te krijgen.
-Dillon Burroughs

We kunnen moe, lusteloos en emotioneel aangeslagen zijn, maar nadat we persoonlijke tijd met God hebben genomen, ondervinden we dat Hij ons een nieuwe lading energie en kracht geeft.
-Charles Stanley

Ik hoef niets te vrezen, want u bent altijd bij mij en u zult mij nooit in mijn eentje achterlaten met al het gevaar dat mij bedreigt.
-Thomas Merton (1915-1968)

De remedie voor ontmoediging is het Woord van God. Wanneer je je hart en hoofd opvult met de waarheid die er staat, krijg je je perspectieven weer op orde en vind je hernieuwde kracht.
-Warren Wiersbe (1929-2019)

"Want God geeft ons niet een lafhartige geest," schreef de apostel Paulus, "maar een sterke geest vol liefde en bedachtzaamheid."
2 Timotheüs 1:7

1.

DE KLIM NAAR DE OVERWINNING

De ruwe bergbeklimming houdt de vastberaden bergbeklimmer niet tegen; hij geniet van de uitdaging. Niets kan hem tegenhouden totdat hij zijn doel bereikt heeft. Geen tegenslag kan hem doen terugkeren. Wanneer hij omhoog kijkt naar de steile rotsen boven zich, kijkt hij niet naar de gevaren, maar zoekt hij randen en gleuven waar hij op kan stappen zodat hij verder kan klimmen. Hij wordt niet geïntimideerd door de ruwe omgeving of de tol die het klimmen van zijn lichaam eist; hij wordt verder voortgestuwd naar boven bij de gedachte aan de overwinning.

Er zijn veel obstakels te overwinnen in het leven, maar iedere keer als je er een behaald hebt laat je het achter je liggen. Als het moeilijk wordt, steun dan op Mij. Laat Mij je de weg wijzen en je begeleiden op de ruige rotsen. Ik ken alle gevaarlijke plekken en kan je er langs leiden. Samen zullen we elk obstakel achter ons laten, samen zullen we de top bereiken en samen zullen we de vlag van de overwinning in de grond zetten!